

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر ویژگی های صرفی اسم فارسی و عربی در ادبیت متن شعری (با تکیه بر ملمعات حافظ)

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 28، شماره 89 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمد رضا عزیزی - Birjand University

خلاصه مقاله:

در مقاله حاضر، مشخصه های صرف اسم عربی مانع برداشت های گوناگون از متون ادبی دانسته شده است. ساختمان اسم عربی از ویژگی هایی ذاتی چون تذکیر و تانیث، جامد و مشتق، وزن، تثنیه، انواع جمع، ضمائر دقیق، موصول، اسم های اشاره و... برخوردار است که تعیین و تداعی دقیق معانی در ذهن مخاطب را به همراه دارد. هرچند دقت صرف عربی در نثر علمی و فلسفی امتیاز به شمار می رود و دانشمندان می توانند مقصود خود را به کمک آن به روشنی بیان کنند، در متون ادبی، نقص به نظر می رسد و از چندپهلویی و لطف هنری اثر می کاهد. مسکوت بودن برخی از این ویژگی ها در صرف اسم های فارسی، به ابهام و ادبیت شعر کمک می کند. در دیوان حافظ هفت غزل ملمع وجود دارد که امکان چنین مقایسه ای را فراهم می آورد. وجود مصراع هایی به زبان فارسی و عربی در یک غزل حافظ به خوبی تفاوت امکانات صرفی در زبان فارسی و عربی را نشان می دهد. فقدان چنین مشخصه هایی یا وجود آن به صورت کلی در واژه فارسی طیف بیشتری از مخاطبان را با خود همراه می سازد و دامنه برداشت های گوناگون را وسعت می دهد.

کلمات کلیدی:

Morphology, Word, Literary Ambiguity, Hafez-e-Shirazi, علم صرف، واژه، ابهام ادبی، حافظ

شیرازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1230011>

